

[Stinus]

kun en forsvindende del af investeringerne er placeret i de fattigste udviklingslande, og vi beklager, at det ikke i højere grad har været muligt for IFU at etablere et samarbejde med små og mellemstore danske virksomheder. Vi tror imidlertid, at Nyboe Andersen-udvalgets anbefaling, ikke mindst når det drejer sig om ønskværdigheden af, at IFU i fremtiden fører en mere risikoenlig investeringspolitik, vil rette op på disse forhold.

Vi betragter IFU som en udviklingsinstitution både i henhold til § 9 i lov om internationalt udviklingssamarbejde og i henhold til IFUs vedtægter, hvori det hedder, at fondens formål er at fremme den erhvervsmæssige udvikling i udviklingslande i samvirke med dansk erhvervsliv. Af udvalgsbetænkningen fremgår det, at det kun i begrænset omfang har været muligt at vurdere omfanget og karakteren af netop udviklingseffekterne ud over etableringen af 18.000 arbejdspladser, overførsel af teknologi samt uddannelse af lokal arbejdskraft. Da den erhvervsmæssige udvikling i udviklingslandene er IFUs centrale funktion, hilser det radikale venstre betænkningens anbefalinger på dette område specielt velkommen.

Såfremt IFU lever op til betænkningens anbefalinger, vil vi ligesom udenrigsministeren skønne, at der i en ikke alt for fjern fremtid kan blive behov for at tilføre IFU nye midler. Det vil det radikale venstre i givet fald se positivt på.

Albrechtsen (VS):

Et af hovedproblemerne i forbindelse med dansk bistandspolitik er efter VS' opfattelse, at der sker en sammenblanding af bistandsmidler og erhvervsstøttemidler. Denne sammenblanding er selvfølgelig først og fremmest et problem, når der er tale om, at man binder lån og gavebistand til levering af danske varer og andre ydelser. Det er jo ikke specielt det, der er inde i billedet her, hvor det drejer sig om statslige støtteordninger til private kapitaloverførsler, men problemet er, at den samme tankegang og filosofi, som har ført til, at den danske gave- og lånebistand faktisk ofte viser sig i højere grad at være et instrument til fremme af danske erhvervsinteresser end til fremme af de fattigste befolkningers vilkår, afspejler sig i denne redegørelse.

VS har for længst foreslået, at bestemmelserne om eksportkreditgaranti og investeringsgaranti og om industrialiseringsfonden for udviklingslandene helt fjernes fra lovgivningen om internationalt udviklingssamarbejde. Nu sker det formentlig på et af disse områder, og det skal behandles under det næste punkt på dagsordenen, men vi kunne godt tænke os, at der skete en fuldstændig adskillelse.

Det vigtigste enkeltpunkt i redegørelsen er vel spørgsmålet om, at der fra statslånsmidlerne skal tages disse 300 mill. kr. til blandede kreditter. Det er vi i VS stærkt imod. I redegørelsen gør man faktisk opmærksom på de problemer, som netop konkurrencen på de blandede kreditter giver. Man siger, at det er problemer, som man internationalt vil forsøge at arbejde med, men samtidig siger man altså også, at Danmark skal gå med i denne helt specielle form for erhvervsstøttepolitik. Det kan jeg ikke rigtig se er den rigtige vej at gå. Den rigtige vej var vel at sige til de andre lande, at de heller ikke skulle gå ind for det.

Derfor må jeg sammenlagt konkludere, at tendensen, dvs. hovedindholdet i redegørelsen, synes vi ikke er god. Det er den samme tendens, som præger hele regeringens syn på den danske bistandspolitik, nemlig at bistandspolitikken i allerhøjeste grad skal sigte på samtidig at være erhvervsstøttepolitik. Herudover må man nok erkende, at der ikke er de store realitetsændringer i sagen bortset fra de 300 mill. kr. til blandede kreditter og det lovforslag vedrørende § 7-eksportkreditgarantiordningen, der kommer til behandling om lidt. Det element, som vedrører etablering af mere eller mindre private forsikringsordninger, hvor virksomhederne via deres egne indbetalinger forsikrer sig mod forskellige former for tab, kan man heller ikke fra et venstresocialistisk synspunkt have noget imod. Det skal bare ikke blandes sammen med bistandslovgivningen.

Kofod-Svendsen (KrF):

Jeg vil gerne begynde med at takke udenrigsministeren for den omfattende og fyldige redegørelse, og jeg vil ligeledes rette en stor tak til Nyboe Andersen-udvalgets medlemmer for det omfattende og yderst kompetente analysearbejde og de mange konkrete og perspektivrige forslag, udvalget har fremlagt i